

Knud Kristensen: Som det fremgaar af de Forhandlinger, der har været ført her i Rigsdagen i de senere Tider, og som det ogsaa fremgaar af den Betænkning, der er afgivet, er der her i Landet en principiel Uenighed om, hvordan vore handelspolitiske Forhold og andre Forhold fra Lovgivningsmagtens Side skal ordnes. Jeg finder derfor, at det er ganske unyttigt at give sig til at diskutere Enkeltheder i de forskellige Forslag, for det er en selvsagt Ting, at Enkeltheder kan man ikke enes om, og det har heller ikke stor Interesse, naar de Veje og de Principper, man vil følge, er saa afgjort forskellige, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) sagde for lidt siden.

Som det Gang efter Gang bliver fremhævet af Forsvarerne af det nuværende System, har dette, saaledes som det har udviklet sig, stort set 3 Hovedopgaver: den ene Opgave er at skaffe Beskæftigelse til Landets Befolkning, den anden er at skaffe en fast Kroneværdi, og den tredje er at skaffe den størst mulige Afsetning for vore Eksportvarer. Der er nu, da denne Ordning har været gældende i en Aarrække, Grund til at spørge: Hvordan har den løst disse Opgaver i den siddende Regerings Haand?

Jeg vil først knytte nogle Bemærkninger til, hvorledes den har løst den Opgave at skaffe Beskæftigelse til Landets Befolkning. Man kan vel sige, at ingen Sinde, enten det er gaaet op eller ned her i Landet, enten vi har haft Krise eller gode Tider, har der gennemsnitlig i en Aarrække været saa mange ubeskæftigede som netop under dette System i den nuværende Regerings Haand. Vi har i Øjeblikket, saa vidt jeg ved, over halvandet Hundrede Tusinde arbejdsløse. Tallet er selvfølgelig mindre i de gode Sæsoner, men det er dog en Arbejdsløshed af en saadan Størrelse, som vi aldrig, tror jeg, jeg tør sige, i vort Lands Historie har oplevet Mage til.

Dette er, forekommer det mig, en naturlig Konsekvens af den Erhvervs-politik, Regeringen har ført. Vort Parti har mange Gange paavist, hvad Aarsagerne er, og hvad Følgerne er. Jeg skal derfor ikke om dette Spørgsmaal gøre mange Bemærkninger, men dog sige, at det er en selvsagt Ting, at da dansk Industri og dansk Hjemmemarkedsvirksomhed har sine Kunder — hvis man tager enkelte Klasser, kan man sige deres Hovedkunde — inden for Eksporterhvervenes Kreds, og da man fører en saadan Politik, at denne Erhvervs-kreds bliver slet stillet i Forhold til dem, som skal producere Varen, saa bliver deres

Købeevne baade til personligt Forbrug og til deres Produktions Fornødenheder saa indskrænket, at det nødvendigvis vil føre til en kæmpemæssig Arbejdsløshed blandt dem, som producerer for denne Kundekreds. Det skaber et højt Prisniveau her i Landet i Forhold til det udenlandske Prisniveau, det skaber ugunstige Vilkaar for de Erhverv, som skal producere for og sælge til det udenlandske Marked; de skal sælge til en lav Pris, men de tvinges af Regeringens Politik til at købe til en høj Pris. Det giver Underskud, det giver daarlige Resultater af denne Virksomhed, og derfor er deres Købeevne over for den anden Del af Befolkningen indskrænket i en uhyggelig Grad, som direkte aflæses i den Arbejdsløshed, som eksisterer.

Det har vi paapeget mange Gange, og det har vi søgt at paavise det indlysende i, men ogsaa Erfaringen viser dette med tydelige Tal. Naar vi ser paa Statistikken gennem Aarene, viser det sig, at netop naar Vilkaarene for Erhvervslivet i vort Land er nogenlunde lige, det være sig i gode Tider, og det være sig i mindre gode Tider, saa er der stor Beskæftigelse og ringe Arbejdsløshed inden for det samlede danske Samfund.

Det ærede Medlem Hr. Steen fremførte vistnok ved Finanslovens første Behandling en Udtalelse af den svenske Landbrugsminister. Jeg har ikke Citatet hos mig, men jeg tror ikke, det er forkert, naar jeg siger, at den svenske Landbrugsminister skulde have udtalt, at det var af uhyre Interesse for de svenske Landbrugere, at der var en høj Arbejdsløn i Industrien, at der var gode Vilkaar for svensk Industri, og det benyttede det ærede Medlem paa den Maade, at han sagde: Her kan danske Landbrugere lære uhyre meget af de svenske Landbrugere.

Nu skal jeg ingenlunde sige, at ikke ogsaa danske Landbrugere har Interesse i, at Forholdene inden for Arbejderklassen i vort Land er taalelige, men jeg vil sige, at det, som en svensk Landbruger her fremfører, svarer til, hvis en Industrimand her i Landet vilde sige det samme om det danske Landbrug; for i Sverige er det netop det svenske Landbrug, der producerer hovedsagelig for Hjemmemarkedet, og de svenske Arbejdere i Industri og Haandværk er Hovedkunder for Landbruget. I vort Land er danske Landbrugere med de Erhverv og de Befolkningsdele, som er knyttet dertil, Hovedkunderne for dansk Industri, og hvis denne Udtalelse derfor skulde overføres paa danske Forhold, saa vilde det blive paa den Maade, at Landets Handelsminister sagde til Landets Industri og de Virksom-